

ну, натагиваю (*лукъ*), прикладавяю (*о ружьѣ*): Къту обтягнѣть конопецъ на право на дълъ, и по край него тѣгнѣть малкъ брѣзницѣ съ тѣрнокошъ. *Пк. 71.* Баща-та еше отъ дѣте са старас да го приучи да уотрѣблява лопатата, да обтяга вжжѣята (*de tendre les cordages*) и да презира буритѣ. *Т. 50.* Да оптегне плато като на гемѣж. *Л. Д. 1876 р. 30.* Купидонъ измакнѣ отъ златата си капѣя най острата отъ стрѣлытѣ си, обтегнѣ си лѣжа (*il banda son arc*), и щеше да ма прострѣли. *Т. 60.* Капитанина безъ да губи време, обтѣга пушка-та и го замѣрва тѣй вѣрно. *Л. Д. 1875 р. 150.* **Обтѣгнѣ са Обтѣгамъ са 1)** натянуся, натагиваюся: Когато стоимъ на крака, защото коремни-ти мускули тогава си обтягаты... *Л. Д. 1873 р. 87.* 2) протянуся, растянуся: По зелената морава—сега тихо сички спятъ—уптениати на голитѣ рогоски. *Зк. 185.* 3) пачусъ: Не обтягай се дяволски сине! (*Не пятася, чортовъ сынъ!*) *Тб. 29.* **Обтѣгане с. с.** натагиваніе (*о стрѣльѣ*): Османлин-те и до днесъ, за да си оягчатъ рацѣ-тѣ упражняватъ ся въ обтѣганіе на стрѣла-та. *Л. Д. 1874 р. 245.* Та са посвява величественна и срѣчва въ обтяганьето на лѣжа както Діана посрѣдъ нимфы-тѣ си. *Т. 367.*

Обтрупамъ м. св. Обтрупвамъ м. дл. обложу, обкладавяю (*кучей*) усыплю, усыпаю: Захванаха да приготовляватъ щото е потребно за сѣки мѣртвецъ. Ето че донесоха вече малакъ ковчежецъ, обтрупаха го съ сочни и съ меризливи цвѣта, обсипахъ го съ сѣкаквы тревы... *З. 147.* Па на другый день обтрупами вѣстницы-ты съ дописки за да видятъ хора-та за хубость наши-ты лудорѣ! *Л. Д. 1869 р. 227.*

Обувѣа с. жс. обувъ: Съглѣдахъ да приготви сама машина-та и да свърши цѣли обувки. *Л. Д. 1874 р. 232.* Гдѣ-то повече хора умирахъ всякъ годинѣ, то станува отъ това, че хора-та рано обувать лѣтна обувкѣ прѣзъ пролѣтъ. *Л. Д. 1873 р. 82.* Малки-тѣ ѣ крачица въ овѣзи голѣми и прости обувки. *Л. Д. 1875 р. 131.*

Обуздѣ м. св. възнуздаю: Стоянтъ извади конче-то, Че го оседле, обузде. *М. 111.* Но отидохъ въ мой-те темни ахъри. Та извадохъ мои кони хранена, Оседлахъ го, обуздахъ го азъ него. *М. 326.*

Обуземъ тоже что обуэмъ: Когато дрекле—мирний словенски духъ се обуэ отъ бранни пламникъ и зароди се казачество... *Тб. 7.*

Обумрѣ м. св. упаду въ обморокъ: Отъ тая вѣсть азъ обумрѣхъ (*Ich war ohnmächtig bei der Botschaft*). *Рш. 98.* (см. обмрѣ).

Обуравѣ са м. св. опомнюсь (*тоже что обораваѣ са*): Ако дѣте-то ся не свѣсти и не обурави, може да му ся прилѣпять и пѣявицы зади уши-ты. *Л. Д. 1871 р. 138.*

Обучавамъ м. дл. обучаю. *Бог.*

Обуща Обущва с. с. мн. ч. обувъ: Колко обуща издира отъ